

Prolik lázadása

(folytatás az első oldalról)

Ki a hibás mindezt? Hosszan lehetne sorolni. Legfőbbképpen a mai magyar kormány, amely a kemény kiállítás mellett számos ígéretét nem teljesítette, mert nem teremtette meg a feltételeit annak, hogy teljesíteni tudja. Így, elmaradt a de facto elszámoltatás, amelyet kifejezetten az elmúlt nyolc év politikai vezetőivel szemben kellett volna lefolytatni. S mert ez nem történt meg, ma Gyurcsány Ferenc, aki korábban választási csalással, a választók félrevezetésével került hatalomra, ismét politikai tényezővé válhatott, s ma két-három kis pártot irányít közvetlenül és közvetve. A kormány így saját csapdájába esett, hiszen mulasztása okán kell eltérnie a nemzetközi liberális-kommunista bankhatalom támadásait. A másik nagy hiba, hogy az európai parlament hazaáruuló magyar képviselőit nem vonták felelősségre mindazon hamis vád miatt, amelyeket Magyarország ellen nemzetközi nyilvánosság előtt, bizonyítékok nélkül felsoroltak és saját szavaikkal igyekeztek alátámasztani. Hasonlóképpen szabadon járnak még azok a magyarországi politikusok és magánszemélyek, akik nemzetellenes vádakkal illetve hazánkat, levelekben és EU-s politikusokkal folytatott beszélgetésekben ásták alá Magyarországot jó hírét.

Ezek olyan bűnök, amelyeket, ha nem torol meg a magyar igazságszolgáltatás, úgy minden marad a régiben, illetve Magyarország teljesen elveszti hitelét és nemzeti büszkeségét. A magyar igazságszolgáltatástól azonban nem várható el, hogy egy-egy efféle ügyben tényleges ítéletet hozzon, hiszen – és ez megint a kormány bűne – ha ma egy történész megnevezi a kommunista besúgót bármilyen tudományos munka-

ban vagy cikkben, akkor nem a besúgót marasztalja el a bíróság, hanem a tudományos munka vagy cikk íróját. Tehát a mai magyar átalakulás fékje a kommunista-liberális értelmiségnek nevezett réteg, amely ott van a bírói pulpitus mögött, az ügyészségeken, a SOTE-n és minden olyan helyen, ahol a fejlődést és az átalakulást meg lehet akadályozni. A gazdaságot a maffia, a demokráciát pedig ezek az emberek vetik vissza, és csinálnak Magyarországból a nemzetközi közvélemény előtt hiteltelenségéről és korrupszágáról hírhedt országot.

A megoldás nagyon egyszerű lenne. A kormány mellett két-hárommillió határon belüli, és ugyan ennyi határon túli magyar és lengyel áll. Tehát ezt az erőt és ezt a lehetőséget kell felhasználni arra, hogy soha többé e legutóbbi támadáshoz hasonló támadás ne érhesse Magyarországot. Törvényesen, de a törvények legszigorúbb alkalmazásával véget kell vetni a bűnözők és haszonleső hazaáruulók uralmának.

Külön szót érdemel a Jobbik, amely a legveszedelmesebb és legaljasabbak közé tartozik, hiszen az LMP és az MSZP ösvényén haladva csatlakozott a Schmitt Pált támadó csőcselékhez. Ez pedig bizonyíték arra, hogy bár ők nemzetinek, nemzeti elkötelezettségük mondják magukat, mégis egy olyan folyamatot támogatnak, amely a hazaáruulás folyamata, s közzönő viszonyban sincs a nemzeti elkötelezettséggel, a haza iránti felelősséggel. Érthető, hiszen mint Hofi Géza óta tudjuk: „kis ország vagyunk, és csak egy csőcselékünk van”...

Egy dolgot azonban Orbán Viktoron kívül senki nem említett: - azaz, a magyar Alkotmány vonatkozó rendelkezését, amely szerint „a hivatalban lévő államfő sérthetetlen”. Mit jelent ez? A hivatalban lévő államfőt csak a hivatali ideje alatt elkövetett cselekmények miatt lehet felelősségre vonni. Minden más ügyet a hivatali idő lejáratá után kell vizsgálni és a vizsgálat eredménye szerint intézkedni. E rendelkezés nem

csak logikus, de egészen egyértelmű. Mindazok tehát, akik ezt az aljas, nemtelen és igazságtalan, Magyarországnak is ártó támadást elkövették, a magyar Alkotmányt sértették meg. Várom tehát, hogy az Alkotmányvédelem miatt kit, mikor, és milyen mértékben vonnak felelősségre. Ugyanis egy egyetem szenátusa 4 fő kivételével Alkotmányt sértett, primitívnek bizonyult és aljas politikai indíttatás vezette őket – véleményem szerint. A kis politikai pártocskák pedig méltatlanná váltak arra, hogy a magyar parlamentben politikai tényezőként munkálkodjanak... Schmitt Pál kisdoktorijának ügye tehát korántsem ért véget...

Ps. Hozzá kell tennem, hogy nem csak Schmitt Pál mellett foglaltam állást, de hasonlóképpen szót emeltem akkor is, amikor 1993-ban Göncz Árpád október 23-iki beszédét zavarták meg, illetve nem hagyták elmondani. Akkor is, most is az az álláspontom, hogy ha a magyar államfő személye sem élvez sérthetlenséget az országban, akkor abban az országban nem demokrácia van, hanem anarchia. Ma a Jobbikot, az LMP-t és az MSZP-t tarthatjuk anarchista pártoknak, ami e három párt esetében nem csak a hazaáruuláshoz, de a terrorizmushoz is közel áll tekintve, hogy az MSZP pártkiszáradást ohajit toborozni, a Jobbik pedig megszervezte a Gárdákat.

Az ország rendje abban és akkor nyilvánul meg első sorban, ha az államfő személyének jogi és gyakorlati védelme és tisztelete legmesszebbmenőkig megvalósul, és ez minden polgárban tudatosul törvényi kötelezettség nélkül, de minden állampolgárban saját maga megbecsüléseként alapvetően kötelezővé is válik.

(PhDr. Popély Gyula beígért botrányos írásának közzétételét a fenti cikk terjedelme miatt későbbre halasztjuk. Olvasóink megértését és türelmét kérjük.)

Betelni látszik Erdővidék sorsa

Ha most a Vargyas és Olasztelek közti rétre, pontosabban a Vargyas és a Felsőrákos felé vezető út közti Fekete rétre tervezett lakótelepről és szórakozóhelyről akarok írni, akkor kissé vissza kell kanyarodnom időben, mivel a dolog sokkal összetettebb, mint azt első látásra gondolnánk.

Mert elsősorban lakótelep! A golfpálya, szórakoztató-központ csak álca, szemfényvesztés, hogy takarja a valót!

Valakiknek valahonnan el kell menekülniük. Kell a hely, és lehetőleg szép sima hely, ne kelljen hegyet mászni, jó víz legyen, jó levegő, és legyen olyan ágrólszakadt népség a közelben, mely aprópénzért bármilyen munkát kész elvégezni.

E dolgok megértéséhez kissé vissza kell mennünk az időben.

Nemrég hallgattam Darvas Kozma József pápai káplán címzetes esperes csíkszeredai beszédét 1848-49-es szabadságharc bukásának okairól. Minden szava igaz volt.

De a baj nem ott kezdődött.

Már régen, nagyon régen, az idő pontosan nem meghatározható megkívánták valakik ezt a helyet. A Kárpát-medence kívánatos hely volt mindig és ma is az. Azonban tudták, hogy ezt a helyet olyan földjéért rendkívüli szerető nép lakja, mely nem adja oda, életével, vérével is védelmezi, ha veszélyt közeledni lát.

Minden belső egyenetlenség lehetőségét kihasználta az ország tönkretételére. Rejtett utakon akár a királyi hálósobáig, konyháig is eljutottak.

Egyetlen Árpád házi király sem halt meg természetes halállal. Méreg, trónmennyezet beomlás, testvérharc és egyebek. Mindenkit egymás ellen uszítottak titokban.

Azonban a királyság fennmaradt.

Külső ellenség kell! De erős legyen!

Ki kell véreztetni ezt a népet. Irtani kell. Azt tudták, hogy a hont a bátrak védik, azok mennek elől a csatában. Azok esnek el, így számuk egyre fogy. Csak erős ellenséget kell küldeni rájuk. Es ölni kell a föld népét is. Mert ennek az országnak az ereje az egyszerű – földet, földjét szerető – népében van.

Es küldték előbb a tatárt. Az megjött, pusztított. Európa remegett. Nem értünk. Önmagáért. Ők nem tudták, hogy a megbízás csak a Lajtáig van, csak a nyugati magyar határig!

Aztán egy adott pillanatban, amikor senki nem várta, okot adtak nekik a visszavonulásra.

Eltakarodtak haza.

Magyarország romokban hevert. Azt hitték, többé nem áll lábra.

Tévedtek. Pedig még a rühes habosburg osztrák Frigyes-két is Béla királyra uszították.

Talpra állt az ország.

Más erő után kellett nézni. Kísérleteztek európai erőkkel, de azokkal nem érték célt. Mind gyengébbek voltak, mint a meggyarolt ország.

Aztán akadt egy hóhéreljölt, a török. Csordáik mardosták az ország széleit, de nem érték el számottevő győzelmet.

Előkészítették Mohácsot.

Megszervezték, minden körülményt figyelembe véve. Olyan időpontot választottak, amikor nem volt egyetlen tehetős hadvezére sem az országnak. Tomory bátor volt, de nem volt hadvezérnek való. Szapolyait félrevezették, a király nem volt alkalmas csatát levezényelni.

Aztán jött az ország darabokra törése. Több évszázad német uralom.

A kurucháborúk azért nem vezettek eredményre, mert az urakat teljesen megosztották. Címekkel, kedvezményekkel elcsavarták fejüket a trón irányába.

A francia rottyodalom után megszületett a pontos terv, mely hosszú távra megszabta a teendőket. Magyarországot el

kell foglalni. Azt tudták, hogy a magyart könnyű fellázítani az osztrák uralom ellen, de annyira nyíltan nem vitték bele, hogy itt kezdjék el. Előbb Párizsban indították 1848 kora tavaszán a forradalmat. Az átterjedt Bécsre, majd Pestre.

A magyar harapott a horogra.

Bécsben a császár hajlékonyan bizonyult, őt félkegyelműnek nyilvánították, és helyére odaültettek egy taknyost, aki még az orrát sem tudta megtörölni egyedül. Helyette a kamarilla intézkedett. Ő csak aláírt, mint egy páli.

Am a bécsi hadak nem bírtak a magyarokkal. Be kellett szóljítani a muszkákat.

Es leverték a szabadságharcot. A színe-java hősi halált halt, vagy elmenekült, vagy kivégezték.

Ritkultak a magyarok sorai.

Aztán a kiegyezés, a tiszzaeszlári per után kétmillió elhagyta az országot.

Valakik elégedetten dörzsölték össze mellső lábaikat.

Kell még egy háború, hogy jobban fogyjanak.

Es lön az első nagy háború.

Szét kell törni az országot!

Lett patkányforradalom, a föld népének gyilkolása.

Jött Trianon.

Még mindig sokan szeretik a hazájukat. Kell még egy háború!

Es lön a második nagy háború. A megszervezett Don nyári pusztulás!

Budapest ostroma. A magyar nők megbecstelenítése!

Aki nem halt meg abban, azt kivégezték, elüldözték.

De talpra állt volna így is az ország.

Legyen kommunizmus. Malenkij robot, haláltáborok, Gulág, Recsk, Hortobágy...

Még mindig vannak, akik szeretik a hazájukat. Rostáljuk meg.

A feltételek adottak voltak. Mindenki gyűlölte a kommunistákat, az ávót.

Robbantassunk ki nekik egy forradalmat!

Es lön.

A Lámpagyár kapuit valaki megnyitotta. A sűgásra a rendőrség szívesen engedett a parancsnak a nép mellé állásban. A hadsereg is.

S amikor azt hitték, hogy már övük a győzelem, rájuk hozták a hóhérokat, a ruszkiakat.

Halomra ölés, kivégzések, elüldözések...

Ami még maradt, azt debreceni kolbással és egy korsó sörrel megvesztegette Kádár, a főhóhér. Jöttek a zűlés évei. Nyugat majmolás, szabad szerelem orrvérzésig, magzatelhajtás, „jólét”, útlevel, vidám barakk...

Aztán '89.

Az a '89, amelyet azelőtt több mint tizenöt évvel megénekeltettek, mivel a terv már megvolt rá. Kárpáthyék lánya 33 elmaradt évfordulós Stefániaja. '56 + 33 = 89.

Tehát 1989.

Ne meneküljetez, kommunisták! Nincs már magyar ellenállás, ami van az bamba. Azt tesztelték, amit akartok.

Es tették.

2006-ban aztán felszámolták azt a morzsát, ami még maradt.

Taszáron idegen had az úr.

Ma már felépültek azok az összkomfortos lakóparkok, ahová a betelepülők jönnek. Minden elő van készítve számukra. A szolganép adott. Várja vagy nem várja új urait,

azok jönnek a megszabott időben.

Amikor Magyarország széttörésére megszületett a terv, akkor az újraegyesítés terve is megírattott. Az országot újraegyesítik, de már nem magyar uralom alatt. Talán a neve még az lesz, de a hatalom már most is idegen.

Micsoda óbégatás lesz a trianoni kedvezményezettek közt! Akkor döbbennek rá a nagy átverésre. És hozhatják a kemény borítóju, szépen megírt ősi szlovák történelmet, vagy a 3000 éves dák-római csoda ország történelmét, és a szerbekkel együtt mindannyian hozhatják a nyugati óhajokat híven kiszolgáló, magyarokat pusztító tetteik képes bizonyítékait, akár szám szerinti mennyiségmutatókban, az nem érdeklí az újraegyesített ország új hatalmas, gőgös urait.

Akkor döbbennek rá, hogy talán jobb lett volna a magyarokkal jó viszonyt ápolni.

Vargyas épül a Fekete réten, egy a sok lakópark közül, hogy az új ország új urait letelepítsék a gyönyörű Székelyföldre. A székelyekre számítanak az új urak, mert kell, aki kihordja a véct alóluk, megmossa tehetetlen öregeik becses hátsófelét, pelenkázza őket. Kellenek a vargyasi, olaszteleki, száldobosi, rákosi, fülei, bardoci szép székely lányok, akik majd bemelegítik ágyaikat, beteljesítik alantas vágyaikat.

Csodálatos jövő elé néz, nem csak Vargyas, egész Erdővidék népe.

Már kész a terv az új városra. És felépül. Igen. Felépül, ha nem állnak ellen! Ha a nép nem tiltakozik.

A tanácsosokat megtevesztik vagy megfélemlítik. Vagy megvesztik kilóra.

Ha engednek, tudniuk kell, hogy szerepük azzal lejár.

„A mór megtette kötelességét, a mór mehet.” Attól kezdődően nem védi őket senki. És az első kitoró népharagnál ők lesznek az erdővidéki nép haragjának célpontjai.

Ezt jó tudni!

Kolumbán Sándor

